

29 oktober
2011RSS-feed
bt.no
@bt.noVæret >> I DAG
10°
I MORGEN
10°Tips: 02211
2211@bt.no

OM BERGENS TIDENDE MIN BT ANNONSER KUNDESENTER

Søk bt.no Søk

[Nyheter](#) | [Økonomi](#) | [Fotball](#) | [Sprek](#) | [Bergenpuls](#) | [Preik](#) | [bt.no/tv](#) | [Bolig](#) | [Reise](#) | [Bil](#) | [Jobb](#) | [A-Å](#)

TIPS OSS: 2211

[Dinmat](#) | [Quiz](#) | [Tegneserier](#) | [Det skjer](#) | [Eiendomssøk](#) | [Nettprat](#) | [Blogg](#) | [Valg 2011](#) | [faktasjekk.no](#) | [Webkamera](#)

TRYGGHETEN: Å gi barnet næring, å dele mors varme og kjærlighet – kan det overvurderes? spør Anna Erica Bratlie.

Kvinner er kvinner, og menn er menn

Intet pulver blandet i vann har makt til å erstatte det fascinerende samspillet mellom mor og barn.

AV Newspilot Infomaker Bruker for import av data fra papir.
Publisert: 28.okt. 2011 (22:39) Oppdatert: 29.okt. 2011 (07:24)

Det er med bismak i munnen jeg leser de siste dagers uttalelser om amming og atter likestilling. Jeg ønsker å gi et tilsvarende svar til alle hissige reaksjoner som er blitt kastet Trude Mostues vei etter noen av hennes uttalelser om barnehage og likestilling i Dagbladet for noen dager siden.

Selv er jeg kvinne. Selv er jeg mor. Selv er jeg for likestilling. Det betyr at jeg ønsker et samfunn som er organisert etter grunnprinsippet om at alle mennesker, uavhengig av kjønn, skal ha like muligheter til å utfolde seg i samfunnet.

Likestilte, men ulike

Og det betyr at jeg ønsker et samfunn som vedkjenner at kvinner og menn er fundamentalt ulike; at vi fra naturens side er blitt tildelt likeverdige, men forskjellige, biologiske egenskaper. Kvinner blir gravide, kvinner føder barn, kvinner ammer. Dette er naturgitte egenskaper, og etter mitt skjønner bør disse ikke rokkes ved.

Mange av dagens samfunnsdebattanter ser ut til å ha et intensivt ønske om å undergrave våre medfødte biologiske evner og ansvarsområder. I denne sammenhengen sikter jeg naturligvis til det å bære frem og følge opp et barn, og alt det denne livsnødvendigheten innebærer. Å gi barnet næring, å dele mors trygghet, varme og kjærlighet – kan det overvurderes?

Hvem taler barnets rett?

Det er et paradoks at en i en tid hvor barna er satsingsområde i samfunnspolitiske debatter, samtidig fratras barnet dets mest grunnleggende behov for nære og kjære, genuint elskende omsorgspersoner i de tidlige leveår. I stedet sosialiseres de inn i «tvangsinstitusjoner» (ref. Jesper Juul, Dagbladet), prisgjitt ansatte som har omsorg som yrke.

La oss vedgå en gang for alle at barnehagene er skapt av voksne for voksne. Og der finnes også trolig kjernen til konflikten i mange debatter, for hvem

Del på
twitterDel på
facebookSend på
epost

a a a

↓annonse

↓annonse

fremmer barnas perspektiver? Hvem taler barnets rett? Det er på høy tid å smelle startskuddet for en debatt om hvilken retning den fremtidige samfunnsutviklingen bør styres i, og hva som bør ligge til grunn for den. For hvilke konsekvenser fører dagens massive institusjonalisering til? Kan der være en sammenheng mellom den tidlige masseinstitusjonaliseringen som preger dagens samfunn og mange av de utfordringer som manifesteres i skolen i dag, og også i senere ungdoms og voksenliv?

annonse

Amming er best

Videre stiller jeg spørsmål ved Audun Lysbakkens utsagn om amming og likestilling. Hvor i all verden har amming plass i likestillingsdebatten? Å amme er kvinnens oppgave, på godt og vondt. Jeg har selv kjempet mot tårer og smerte for å få det til, og opplevde tvert imot å bli oppmuntret til å slutte. Forskning viser at amming er det beste for barnet.

Vi må slutte å være så livredde for å trække hverandre på tærne. Amming kan ikke brukes som middel i en likestillingsdebatt; ansvaret for å nære den nyankomne verdensborgeren er et ansvarsområde som er gitt utenfor vår makt. At vi i senere tid har fått tilgang på rent ernæringsmessige erstatninger, kan likevel ikke redusere amming til å bli et mekanisk måltid løst fra konteksten det foregår i. Mange sanser blir stimulert både hos mor og barn under en amming, og intet pulver blandet i vann har makt til å erstatte dette fascinerende samspillet.

Et privat valg

Forskning understreker det tidlige samspillet betydningsbærende kraft under identitetsdannelsen. Ønsket om å få kvinnen i arbeid raskest mulig etter en fødsel undergraver den fundamentale rollen mor spiller i barnets liv, og skaper en illusjon av at det er likegyldig hvilke forutsetninger som ligger til grunn for barnets utviklingsmuligheter og identitetsskapelse.

At kvinnen i dag har mulighet til å velge og ikke amme er et privat valg, men bør ikke oppmuntres fra sentralt hold. Jeg opplever dagens likestillingsdebatt som totalt på avveie. Det er ikke lenger en kamp for like vilkår, men en kamp for likhet – kvinner skal helst være som menn.

La oss likestille verdiene

Likestillingsrealisering måles etter om kvinner og menn er like yrkesaktive, om de er likt representert i ulike yrker, og om det finnes like mange kvinnelige og mannlige professorer og ledere. Resonnementet mangler perspektiv. Kanskje har kvinner og menn ulike grunnleggende ønsker og behov? Kanskje er det et bevisst valg når kvinnen velger bort doktorgradsavhandlingen, og kanskje burde hun anerkjennes for det?

Kanskje ønsker ikke like mange menn som kvinner å bli sykepleiere? Kanskje ønsker flere kvinner å prioritere karriere når barna er store og "trygt i havn"? Kanskje oppleves de familiære, mellommenneskelige relasjonene viktigere å ivareta enn å strebe etter karrierestatus? Likestillingsdebatten burde fokusere å kjempe for verdilikestilling basert på våre ulike, men like verdifulle, menneskelige egenskaper.

Materielle hensyn ligger bak

Jeg har selv vært hjemme med barn og erfart å befinne meg nederst på rangstigen i samfunnet. Å prioritere barna fremfor jobb er ikke en akseptert beslutning i dagens Norge. Kan vi da snakke om en fullverdig likestillingsdebatt? Dersom det politiske målet er økt arbeidskraft og økt BNP, da må vi kunne kalle en spade for en spade og ikke kamuflere et ønske om materiell verdøkning med likestillingsdebatt.

Avslutningsvis ønsker jeg å poengtere følgende; de kvinnene som av ulike årsaker ikke kan amme skal aldri ha dårlig samvittighet, de har heldigvis muligheten til å nære sin kjære på andre måter. De kvinnene som bevisst benytter seg av den friheten vi tross alt har, har trolig gode grunner til dette. Det valget bør respekteres. Jeg synes likevel ikke at den politiske debatten er skikket arena for å kjempe for retten til ikke å amme.

Barnehagebarn er stresst

Der finnes mange, gode barnehager. Men forskning viser at de minste barna har et unormalt høyt stressnivå når de er i barnehagen. Vi kan ikke lenger gjemme oss bak skylapper og bevisst ignorere forskning som viser at mange av de minste barna strever med å tilpasse seg barnehagens rammer. Fars rolle er av uvurderlig betydning, og fedrepermisjonen, som er en gave til både barn og familien i fellesskap, har stor egenverdi. Den representerer en egen størrelse, og bør ikke stilles opp mot mors permisjon.

Dersom realiseringen av likestillingskampen skal reduseres til yrkes- og inntektsstatistikk, bør den røskes opp med roten og plantes på ny. Agenda bør være å fremme likheter, men også ulikheter. Agenda bør være å arbeide for holdninger som verdsetter familieomsorg og ansvar på lik linje med en ingeniørs arbeid. Og sist men ikke minst bør den poengtere at kvinner er

Anbefal

Bli den første av dine venner til å anbefale dette.

kvinner, menn er menn, og vi er ikke like verken inni eller utenpå. Likestilling i sin rette ånd er en ideologi samfunnets verdier bør tuftes på, og ikke et politisk middel for å fremme økt kapital.

Hva mener du er best for barna? Vi vil høre din mening!

KOMMENTARER

Liker

49

VÅRE REGLER

Legg til ny kommentar

Logg ut

Viser 1 kommentarer

Sorter etter beste rating

Rune Fardal, Norwegian page about child related issues.

Hva kan man si... endelig en person som har forstått barnets grunnleggende behov og endelig en avis som tillater dette åpenbare biologiske prinsipp.

Det er noe som heter likeverd, at ulikheter kan ha like stor verdi i kraft av sin ulikhet. Alt for lenge har visse snevre kretser i den offentlige debatt fått dominere debatten utifra politiske kjøpphester.

Alle MÅ ikke være like, alle MÅ ikke gjøre ting på samme måte, alle MÅ ikke tenke likt for å få det godt. Det er det individuelle særpreg som fører utviklingen frem ikke denne massepsykose visse politikere skal tvinge oss inn i.

Der likestilling handler om karriere, der handler likeverd om mennesket. De politisk forvirrede blander disse begrep sammen i et forsøk på å manipulere massene til et syn de selv tror på, men som barn og familier ødelegges av. Nedbrytningen av kjernefamilien skjer på bekostning av særgruppers behov.

I stedet for å fokusere på arbeidskraft, burde man fokusere på familien, for når den fungerer så fungerer resten. Normløsheten som preger vårt samfunn henger sammen med nedbrytningen av familiestrukturen, utvanningen av dens innhold.

Vi kan være likeverdige uten å være likestilte! [vis mindre](#)

0 minutter siden

Rediger Svar

[Abonner via e-post](#) [RSS](#)